

Oređownik Urzędowy

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalna 1.50 gr.

Wychodzi raz w tygodniu.

T R E Ś Ć: do nr. 42.

865. Przedkładanie sprawozdań o statystyce przemysłowej.
 866. Uchylenie zakazów używania rowerów przy przejściach gospodarczych.
 867. Wywóz smalcu i słoniny.
 868. Oświetlanie pojazdów na drogach publicznych.
 869. Wyprowadzka do Niemiec.
 870. Licencjonowanie stadników.
 871. Zamknięcie drogi Jutrosin-Kobylin.

872. Zwalczanie szkodników drzew owocowych.
 873. Choroba zakaźna „czerwonka”.
 874. Składki członków spółki „Górnej Orli”.
 875. Wolne miejsca w Państw. Urzędach Pośrednictwa Pracy i Ekspozyturach.
 876. Godziny urzędowania na przejściu granicznym Bonowo Paradowe.
 877. Obwieszczenie.

365. Przedkładanie sprawozdań o statystyce przemysłowej.

Zwolnienie drobnych zakładów od obowiązku przedkładania specjalnych sprawozdań o stanie zatrudnienia w okresach półrocznych i rocznych i obowiązku zakładów przemysłowych przedkładania sprawozdań o statystyce przemysłowej.

Główny Urząd Statystyczny zarządzeniem z dnia 8-go września 1927 r. ldz. VII 1096/27 znosi obowiązek przedkładania przez drobne zakłady zatrudniające mniej jak 20 robotników lub specjalnie niewyznaczone — sprawozdań półrocznych i rocznych o stanie zatrudnienia.

W związku z powyższem odwołuję punkt 2-gi i 3-ci komunikatu urzędowego ogłoszonego w Oređ. Urzęd. z dnia 24. VI. 1926 r. (Nr. 25. poz. 240).

Natomiast podaję do wiadomości, następujące zarządzenie Głównego Urzędu Statystycznego, wydane na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 17 czerwca 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 63. poz. 558):

Zakłady przemysłowe obowiązane są do przedkładania następujących sprawozdań statystycznych:

- a) wszystkie zakłady przemysłowe, które w roku sprawozdawczym zatrudniały chociażby przejściowo 5-ciu lub więcej robotników lub dla których wykupiono na rok sprawozdawczy świadectwa przemysłowe od 1-ej do VII-ej kategorii włącznie, na podstawie Rozp. Rady Ministrów o statystyce przemysłowej z dnia 17-go czerwca 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 63. poz. 558) są obowiązane do przedkładania Głównemu Urzędowi Statystycznemu sprawozdań o statystyce przemysłowej raz do roku,
- b) ponadto zaś wszystkie zakłady przemysłowe zatrudniające normalnie 20 lub więcej robotników, lub specjalnie wyznaczone przez Główny Urząd Statystyczny na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 8. lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12 poz. 108) oraz noweliz dn. 7. czerwca 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 48 poz. 427) o statystyce stanu zatrudnienia, są obowiązane wysłać do Głównego Urzędu Statystycznego co miesiąc sprawozdania o stanie zatrudnienia w terminie najpóźniej do dn. 5-go następnego miesiąca za miesiąc sprawozdawczy, oraz odpis tego sprawozdania do właściwego Wojewódzkiego Urzędu Przemysłowego, również w powyższym terminie;
- c) kwestjonariusze o statystyce przemysłowej rozsyłać będzie Główny Urząd Statystyczny bezpośred-

nio do poszczególnych zakładów w jednym egzemplarzu, przeznaczonym dla Głównego Urzędu Statystycznego. W razie nieotrzymania kwestjonariuszów z Gł. Urzędu Statystycznego, każdy zakład winien zwrócić się do Głównego Urzędu Statystycznego o nadesłanie kwestjonariuszów. Terminy przedkładania sprawozdań o statystyce przemysłowej będą podane do wiadomości specjalnem pismem.

Rawicz, dnia 5 października 1927 r.

STAROSTA

(—) Chmielowski

L. dz. 15850/27-11

366. Uchylenie zakazu używania rowerów przez przejścia gosp.

Dyrekcja Cei w Poznaniu rozporządzeniem nr. II-13495 z d. 27 września 1927 r. uchyla na odcinku granicznym Inspektoratu i straży Celnej Leszno od włączenie wioski Szemsdrowo — Antonietenrah do włącznie wioski Szemsdrowo [kamień graniczny H. 103] zakaz używania roweru przez osoby przekraczające granicę przez przejścia gospodarcze za przepustkami gospodarczymi i zarządza, że rowery wolno przepuszczać przez przejścia gospodarcze za zezwoleniem Urzędów Celnych, które będą udzielać zezwolenia aż do odwołania.

Przytem nadmieniam, że za przepustkami gospodarczymi wolno przekraczać granicę tylko w celu udania się do pracy na gruntach przeciętych granicą przyczem wolno używać rowerów, przekraczanie zaś granicy poza obręb tych gruntów celem odwiedzin znajomych, udawanie się do okolicznych wsi itp, pieszo lub przy ażeby jakichkolwiek środków lokomocji a także i rowerów, jest zabronione. Osoby niestosujące się do tegoż będą nie tylko podane do akarania przez władze administracyjne, lecz również zostanie im odebrane zezwolenie na przekraczanie granicy rowerem po myśli art. 15. ustęp 1—3 Konwencji polsko-niemieckiej o małym ruchu granicznym (Dz. U. R. P. nr. 65 poz. 383(4)).

Wyżej wspomniane pozwolenia wydawać będą Urzędy Celne w Polsce po myśli art. 22-a wspomnianej wyżej Konwencji: przyczem właściciele rowerów zamieszkali w Polsce i w Niemczech a uprawnieni do przekraczania granicy przez

przejeżdża gospodarcze winni z rowerem zgłosić się w najbliższym Urzędzie Celnym w Polsce i złożyć tam piśmienne zobowiązanie wyprowadzenia z powrotem tych samych rowerów, które wprowadzili z zagranicy wzgl. wprowadzenia tych samych rowerów, które zostały wyprowadzone z kraju a na które otrzymali pozwolenie przeprowadzenia przez granicę.

Urząd Celny wypisze w poświadczeniu tożsamość rowerów, imię nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela przepustki gospodarczej, markę, numer, kolor i specjalne oznaki roweru oraz zawiesi plombę. Poświadczenie to obowiązują właściciele przy przekraczaniu granicy mieć stale przy sobie i okazywać je każdorazowo na żądanie organów Straży Celnej wzgl. władzy celnej.

W razie sprzedaży, zniszczenia lub zamiany roweru zagranicą winne osoby zamieszkałe zagranicą lub w kraju zgłosić to Urzędowi Celnemu w Polsce, który pozwolenie wydał, i na dowód sprzedaży zniszczenia lub zamiany przedłożyć zaświadczenie władzy administracyjnej swego miejsca zamieszkania, że sprzedaż itp. nastąpiła w kraju ich zamieszkania.

R a w i c z, dnia 8 października 1927 r.

STAROSTA

(—) Chmielowski

L.dz. 16233/27—4.

Wwóz smalcu i słoniny.

Podaję do publicznej wiadomości, że w celu zapobieżenia brakowi smalcu i słoniny oraz w celu ukrócenia spekulacji pozwoleniami i zwyżki ceny, Pan Minister Przemysłu i Handlu, przychylając się do wniosku Wydziału Handlu Zagranicznego zgodził się na liberalne wydawanie pozwoleń na te artykuły bez ograniczenia kontyngentu.

Z dniem dzisiejszym Ministerstwo Przemysłu i Handlu rozpoczyna wydawanie pozwoleń na żądane ilości smalcu, jednak pod pewnymi warunkami.

W pierwszym rzędzie uwzględniane będą okręgi, w których zapotrzebowanie na smalec jest największe i gdzie odczuwano największy brak tego artykułu.

Aby uniemożliwić spekulację tym artykułem do chwili, gdy wszystkie okręgi będą całkowicie nasycone pod względem zaopatrzenia w smalec, firmy uzyskujące pozwolenia maszą składać w Ministerstwie deklaracje, dotyczące ceny sprzedażnej smalcu.

Deklaracje te wraz z wykazami firm, które uzyskają pozwolenia, będą komunikowane Urzędowi Wojewódzkiemu w celu kontroli

1. czy firma otrzymuje zobowiązania, dotyczące ceny sprzedażnej i czy nie pobiera nadmiernej ceny,
2. czy firma sprzedaje towar w swoim rejonie czy też wywozi do innego Województwa.

W razie ujawnienia niedotrzymywania tych warunków przez kupców, odnośne firmy w następstwie nie będą otrzymywały pozwoleń przywozowych.

Podania o przywóz smalcu wnosić należy wprost do Centralnej Komisji Przywozu lub do Wydziału Handlu Zagranicznego przy jednoczesnym złożeniu deklaracji w sprawie ceny sprzedażnej.

Treść deklaracji, która będzie podpisywana przez importerów przy otrzymywaniu pozwolenia na przywóz smalcu, podaję poniżej:

Deklaracja.

Niniejszem oświadczamy, że wrazie otrzymania pozwolenia na przywóz tłuszców zwierzęcych w ilości żądanej przez nas na kwartał czwarty r. 1927 tj. tonn, hurtową cenę sprzedażną zobowiązujemy się utrzymać na poziomie niewyższym jak zł 3.60 (zł trzy, groszy sześćdziesiąt). Przyjmujemy do wiadomości, że w razie ujawnienia przez nas sprzedawania tłuszców po cenie wyższej, firma nasza zostanie wyeliminowana przy udzieleniu pozwoleń przywozu w następnych okresach.

R a w i c z, dnia 7 października 1927 r.

STAROSTA

(—) Chmielowski.

L. dz. 16237/27.

368. Oświetlenie pojazdów na drogach publicznych.

Przypominam obowiązek oświetlania pojazdów z nastaniem ciemności według przepisów §§ 23 i 25 rozporządzenia Min. Robót Publ. i Min. Spr. Wewn. z dnia 26. VI. 24 r. Dz. U. R. P. nr. 61 poz. 611 stanowiących, że każdy pojazd znajdujący się na drodze publicznej a w taborach pierwszy i ostatni pojazd winien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmniej jednym światłem białym widocznym zdaleka. Rowery używane do jazdy na drogach publicznych winny być również z chwilą nastania zmroku zaopatrzone w latarkę o białym świetle.

Winni przekroczenia powyż. przepisów będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 7. X. 21 r. Dz. U. R. P. nr. 89 poz. 656 o przepisach porządkowych na na drogach publicznych o ile dane przekroczenie nie podlega surowszej karze.

R a w i c z, dnia 8 października 1927 r.

STAROSTA

Ldz. 9262/27. (—) Chmielowski

369. Wyprowadzka do Niemiec.

Na stałe do Niemiec wyprowadzają się następujące osoby: 1. Kliewel Helena, Rawicz. 2. Paweł Gertrud, Rawicz.

Powyższe podaję do wiadomości.

R a w i c z, dnia 11 października 1927 r.

STAROSTA

(—) Chmielowski

370. Licencjonowanie stadników.

Jesienne licencjonowanie stadników odbędzie się we wtorek, dnia 18 października br. według następującego planu:

1. Rawicz	o godz. 10,30
2. Słupia Kapt.	„ 10,45
3. Chojno	„ 11,—
4. Pakosław	„ 11,10
5. Dubinek	„ 11,30
6. Miejska Górka	„ 12,10

Stadniki licencjonowane wiosną br. nie należy przedstawiać komisji.

R a w i c z, dnia 6 października 1927 r.

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO

(—) Chmielowski

Ldz. 9120/27 WP. Starosta

371. Zamknięcie drogi Jutrosin—Kobylin.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że drogę Jutrosin—Kobylin zamykam na czas od dnia

14. 10. 27 r. godz. 18-tej do dnia 15. 10. 27 r. godz. 6-tej z powodu obciążenia nowo położonego mostu.
R a w i c z, dnia 6 października 1927 r.

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO
(—) Chmielowski
Starosta

L. dz. 8900/27 W. P.

372. Zwalczanie szkodników drzew owocowych.

Instrukcja do wykonania rozporządzenia z dnia 21. lutego 1927 r. Ldz. 4155/27. I. o badaniu drzew owocowych w celu stwierdzenia na nich obecności i zarządzenia zwalczania następujących szkodników:

1. Mszyce krwistej, (*Schizonoura lanigera* Hausm.)
2. Chrabąszcza majowego, (*Melolontha vulgaris*.)
3. Niestrzępa głogowca, (*Pieris crataegi* L.)
4. Rudnicy złotopłynnej, (*Porthesia chrysorrhoea* L.)
5. Brudnicy nieparki, (*Ocneria dispar* L.)
6. Przedzimka owocowca, (*Chiematobia Brumata* L.)
7. Prządki pierściennicy, (*Gastropacha neustria* L.)
8. Namiotnika, (*Hyponometa malinella* Zell.)
9. Kwieciaka jabłkowca, (*Anthonomus pomorum* L.)

1. Mszyca krwista.

zwana też korówką czyli mszycą wełnistą, (*Schizonoura lanigera* Hausm.) pochodzi z północnej Ameryki, żyje przeważnie w miejscach zranionych i zablizniających się, w szczelinach i pęknięciach kory, na pniach, gałęziach i pędach drzew jabłoniowych i żyje nawet na korzeniach, pod ziemią do głębokości 30 cent.

Chociaż u nas krwista mszyca występuje tylko na jabłoniach, może ona również występować na głogu, (*crataegus*) na pigwie, (*cydonia*) na gruszy i tarninie.

Wśród lata mszyca krwista rozmnaża się bardzo silnie, a ponieważ wydziela ona z swego ciała biały, woskowaty puszek, ochraniający ją od wilgoci, nie łatwo do niej przylegają płyny owadobójcze. Siedliska mszyce wśród lata wyglądają jak kłaczki białej waty. Przy rozduszeniu mszyce krwistej występuje kleista do krwi podobna masa. Na porażonych przez mszycę krwistą młodych pędach tworzą się nabrzmienia wielkości grochu, na gałązkach starszych, tworzą się większe guzy. Mszyce krwiste, które z wiosną napotyamy na drzewach, są nieuskrzydłonymi samiczkami i rodzą żywe młode.

W sprzyjających warunkach samiczka żyje trzy tygodnie i rodzi około 50 młodych mszyce. Od wiosny do późnego lata występuje 8 pokoleń bezskrzydłych. Pod koniec lata pojawiają się też uskrzydłone mszyce a te przenoszą się na inne drzewa, gdzie rodzą samce i samiczki. Po zapłodnieniu samiczki składają w szczelinach kory po jednym jajku, z którego albo jeszcze w jesieni lub też na wiosnę, rodzą się znowu samiczki żyworodne. Wynika z tego, iż siła rozrodcza mszyce krwistej jest bardzo wielka. Masowo występujące mszyce krwiste pozbawiają drzewa soków, bo zapuszczają ssawki aż do bielu drzewa, wywołuje to osłabienie, zanik płodności a nawet śmierć drzew.

Walkę z mszycą krwistą prowadzimy w dwóch okresach:

a) gdy drzewa są w stanie spoczynku t. j. stanie bezlistnym;

b) gdy drzewa są pokryte liśćmi.

a) Gdy drzewa są w stanie spoczynku, stosujemy 1. Spryskiwanie całych drzew wraz z pniem i koroną 10 % roztworem karbolineum odkwaszonego, jakie w drogerjach otrzymać można, musi ono doskonale łączyć się z wodą. (Na 90 litrów wody bierzemy 10 kg. karbolineum.) Środek ten jest stosowany z wynikiem dodatnim przez stację zwalczania szkodników,

istniejącą przy Referacie Ogrodnictwa Wielkopolskiej Izby Roln.

2. Spryskujemy całe drzewa emulsją mydlano-kreolinową. (Patrz nr. 7. przepisów na przyrządzenie płynów owadobójczych. (Letnią porą emulsją tą można pędzlować lub smarować te miejsca kory drzew, które mszyca krwista obsiadła.

3. Można całe drzewa spryskiwać 2 % cieczą bordoską, do której się dodaje na 100 litrów wody 5 kg. spirytusu denaturowanego i 5 kg. nafty.

4. Do emulsji składającej się z 2 kg. nafty i 1 kg. szarego mydła, na 100 litrów wody, można dodać dwa kg. nikotyny albo 2 kg. naftaliny. Sposób przyrządzenia: 1 kg. szarego mydła trzeba rozgotować w 5 l. wody następnie dolać 2 kg. nafty i doskonale wymieszać; 2 kg. naftaliny rozpuścić w 5 l. gorącej wody. Mieszanke nafty i mydła zlać razem z rozpuszczoną naftaliną, wszystko zamieszać i rozprawać 90 l. wody.

Takim płynem po bardzo dobrem wymieszaniu go spryskujemy całe drzewa porażone, będące w stanie spoczynku. Letnią porą można płynem takim smarować pnie i gałęzie w miejscach zajętych przez mszycę krwistą.

b) Gdy drzewa już zaczęły wypuszczać lub są w stanie ulistnionym, stosować można spryskiwanie całych drzew wraz z koronami następującymi płynami:

5. 1/2% roztworem karbolineum (1/2 kg. karbolineum na 100 l. wody.) albo 1/2% roztworem lizolu. 1/2 kg. lizolu na 100 l. wody.

6. Do 1% cieczy bordowskiej składającej się z 1 kg. siarczanu miedzi i 1 kg. wapna świeżo rozlasowanego, na 100 l. wody dodaje się 2 kg. spirytusu denaturowanego i 2 kg. nafty.

Spryskiwanie ulistnionych drzew poleca się wykonać w dni pochmurne lub pod wieczór, gdyż środki chemiczne bardzo niekorzystnie wpływają na ulistnienie i kwiaty drzew oraz zawiązki owoców.

Korzenie drzew, u których na pniu, blisko ziemi, jest mszyca krwista, trzeba ostrożnie odkopać do głębokości 30 cent., szczególnie tuż przy pniu i jeśli zauważono mszycę wełnistą, trzeba korzenie obficie oblać mlekiem wapiennym ze świeżo zlasowanego wapna.

Stare, bardzo porażone drzewo, szczególnie lichych odmian, trzeba zimową porą wyrąbać, grubsze korzenie wykopać, ziemię mlekiem wapiennym zalać a drzewo spalić.

Trzeba się wystrzegać kupna drzew porażonych przez mszycę krwistą i nie brać też zrazów z drzew porażonych, bez poprzedniego upewnienia się, iż zrazy są całkowicie zdrowe.

2. Chrabąszcz majowy.

Melolontha vulgaris L. *Melolontha hippocastani* Fabr. są powszechnie znanymi szkodnikami lasów, pól i ogródków.

Samice w maju fruujące chrabąszczy składają około 80 jajeczek w grupkach mniejwięcej po 20 sztuk w ziemię pulchną pożywną lub przegniłą pognój na głębokości 10—20 cent. Po miesiącu z jajeczek wylęgają się tak zwane pędraki żerujące przez 3 nawet 4 lata na korzeniach najróżniejszych roślin, a więc na zbożach, na warzywach co tylko wysadzonych, na rozsadzcie truskawek, na korzeniach truskawek, na korzeniach owocowych i dziczkach drzew i krzewów itd. przez co wyrządzają szkody. Pod koniec 3 albo 4 roku pędrak w ziemi się przepoczwarza, przezimowuje jako chrabąszcz a w maju opuszcza ziemię, aby być istnym biczem bożym dla wszelkiego rodzaju drzew, których liście i kwiaty nielitościwie pożera. Bywają lata, kiedy na drzewach się nie widzi całego listka.

Wszystkie metody zwalczania chrabąszcza i jego pędraków są mozolne i kosztowne. Do najskuteczniejszych i stosunkowo najtańszych trzeba zaliczyć: 1. Zbieranie pędraków przy oraniu lub szpadlowaniu ziemi, 2. Wysiew ulubionych roślin pędraka, jak np. sałaty, i gdy się zauważy więdnienie roślin, odkopanie i zniszczenie pędraków, 3. Wypędzanie kur i do ogrodów i na pola podczas orania, aby zbierały wykopane pędraki.

Chrabąszcza zwalczamy przez strząsanie go z drzew, na których żerują w rannych godzinach, gdy jeszcze jest chłodno. Pod drzewa poprzednio trzeba rozestłać płachty i chrabąszcze zbierać, zalać gorącą wodą i zabić. Suszenie ich i zmielenie na paszę dla drobiu i świń, lub zużycie na wyrób kompostu, choć, częściowo powetuje koszt tej akcji zwalczania. W wielu powiatach Wielkopolski z powodzeniem wielkiem zastosowano przymusowe strząsanie i zbieranie chrabąszczy przez młodzież szkolną, przyczem wiele setek cetn. chrab. uzbierano. Najskuteczniejszą jest akcja ta wtedy gdy się ją przeprowadza od pierwszego dnia zjawienia się chrabąszczy, aby wyłapać samiczki i zniszczyć je nim przystąpią do składania jajek w ziemi.

W małych ogrodach możnaby też zastosować zraszanie drzew zielenią paryską, 50 gr. zieleni i 50 gr. wapna nielas. na 1. l. wody, (która trująco oddziałuje na chrabąszcza.

3. Niestrzęp głógowiec,

czyli bielinek głógowiec. *Pieris crataegi* L. czyli *Aporja crataegi* L. w stanie doskonałego owada jest motylem białym, bardzo podobnym do bielinka kapustnika, którego gąsienice wyrządzają wielkie spustoszenia w plantacjach kapusty i brukwi, gdzie nadziemne części doszczętnie zjadają z liści, zostaw. tylko twarde żeberka i ogonki. Motyle bielinka głógowca w dzień fruwać pomiędzy drzewami owocowymi, mniej więcej od połowy lub początku czerwca. Samiczki składają jasno-żółtawe jajeczka w gromadkach liczących do 150 sztuk, na dolnej stronie liści jabłoni, gruszy, śliw, nieszpulek, głogu, tarniny i jarzębiny. Po kilkunastu dniach z jajeczek wylęgają się szaro-zielonawe gąsienice, żerują one na liściach drzew, a w jesieni gromadnie tworzą sobie małe, wspólne gniazdo wśród kilku liści suchych; z nitczek do pajęczyny podobnych, tworzą liszki oprząd chroniący je od zimna i wilgoci. W pośrodku tego gniazda zimują małe liszeczki i dopiero na wiosnę je opuszczają, gdy drzewa wypuszczać zaczynają. Bardzo żarłoczne liszki niszczą liście młode i pączki aż mniej więcej do końca maja. Po kilku wylinkach gąsienice dorosłe mają długości prawie 4 cent. są szarawo-zielone a na grzbiecie mają 1 czarną i dwie rudawe podłużne pręgi. Teraz się rozchodzą po całej koronie drzew opadniętych i nawet po ścianach budynków po płotach itd. i w dogodnym miejscu pojedynczo się przemieniają w nagie, szaro-żółtawo-zielone, czarno nakrapiane poczwarki, silnie nitką w swej połowie i udołu przymocowane do miejsca na którym się ulokowały. Po niecałych 3-tygodniach wylęgają się motyle, a z tych już w czerwcu samiczki składają jajeczka. Gniazda głógowca, wśród których gąsienice zimują nie opadają z drzew, trzeba więc gniazda zimową porą specjalnym tyczkowym sakatorem (nożycami) obcinać, zbierać i palić. Wobec tego, iż szkodnik występuje nie tylko na ściśle owocowych drzewach, trzeba i na wyżej wspomnianych drzewach szukać gniazd gąsienic i niszczyć je. O ile młode liszki zdążyły opuścić swe zimowe gniazdo, stosujemy spryskiwanie całych koron zielenią paryską w stosunku 1/2-1 gr na 1 l. wody, (patrz sposób przyrządzania płynów nr. 1).

4. Rudnica złotopłynna, czyli kuprówka rudnica, *Porthesia chrysorrhoea* L. albo; *Euproctis Chrysorrhoea* L. albo *Liparis Chrysorrhoea*.

Rudnica złotopłynna jest motylem w nocy latającym, o białych skrzydłach i białym odwłoku. Koniec odwłoku jednakże jest złoto-żółty. Od końca czerwca do prawie końca sierpnia składa samiczka około 250 jajek szarobrunatnych w jednej podłużnej gromadce, przeważnie na dolnej stronie liści i pokrywa je złoto-żółt. włoskami swego odwłoka. Jeszcze w sierpniu wylęgają się małe liszeczki i objadają liście z drzew zostawiając tylko żeberka liści. Jak gąsienice niestrzępa głógowca, tak gąsienice brudnicy złotopłynnej tworzą sobie gromadnie oprzęd wśród ómotanych liści, ale większy bo do wielkości kułaka dochodzący. Na wiosnę szkody wyrządzone przez gąsienice z początku gromadnie żyjące, są znaczne. Dorosnięta gąsienica jest silnie owłosiona do 3 1/2 cent. długa, szaro-czarna; na grzbiecie ma ona dwa czerwone paski podłużne a w końcu odwłoka dwie czerwone, jednak za drugą umieszczone brodaweczki, wydzielające płyn żrący, gdy gąsienica jest napadnięta. Włosy gąsienicy są bardzo łamliwe i łatwo wchodzi w ciało ludzkie i wywołują swędzenie a nawet tworzenie się bąbli. Dorosnięte gąsienice przepoczwarczają się na drzewach między liśćmi lub na płotach, w szczelinach itp. przyczem sobie tworzą gęsty oprzęd wysłany włoskami gąsienicy. Po 3 tygodniach z poczwarki wylęga się ćma rudnicy. Po zapłodnieniu samiczki zaczynają składanie jajek. Wobec łatwości odnalezienia dużych gniazd z gąsienicami, trzeba je zimową porą odcinać, zbierać i palić. Jest to najracjonalniejszy sposób tępienia szkodnika tego. Nie trzeba tylko zapominać iż gąsienica rudnicy złotopłynnej żeruje na najróżniejszych drzewach liściastych, a więc nie tylko na drzewach owocowych. To też w pobliżu sadów stojące drzewa liściaste obszukać trzeba — celem niszczenia gniazd. Spryskiwanie drzew zielenią paryską, wtedy gdy młody liść już wyrósł, przyczynia się do otrucia gąsienic. W tym samym celu stosować można spryskiwanie emulsją naftową. Najtańsze jest jednak obcinanie gniazd zimową porą przy pomocy sekatora robaczniaka.

2. Brudnica nieparka,

czyli prządka nieparka, *Ocneria dispar* L. czyli *Limantia dispar* L. jest motylem i fruwa przeważnie wieczorem, w lipcu i sierpniu. Samica posiada skrzydła szarawo-żółte z trzema zygzakowatymi pręgami. Samiec jest mniejszy i posiada skrzydła szaro-brunatnawe.

Samica po zapłodnieniu składa jajeczka żółto-szarawe w podłużne gromadki na korze drzew, na płotach, murach itd. Ponieważ jajeczka są pokryte włoskami pochodzącymi z odwłoku samicy, są one dobrze schowane i zabezpieczone od mrozów i słoty. Na wiosnę wylęgają się gąsienice silnie owłosione dorastające do 7 i 1/2 cm. długości. Na przedniej części ciała gąsienica ma 5 par niebieskich brodawek, a na tylnej części 6 par czerwonych brodawek, oprócz tego po obu bokach można zauważyć mniejsze czerwone brodaweczki. Przemiana dorosłej gąsienicy w poczwarkę odbywa się na drzewach i nawet w innych miejscach, jak w szczelinach murów, pod zwalonymi pniami drzew itd. Po 2 lub 3 tygodniach z poczwarki wychodzi motyl.

Gąsienica brudnicy żyje na najróżniejszych drzewach liściastych. Z pośród drzew owocowych napada ona szczególnie na jabłonie, grusze, śliwy, brzoskwinie, morele. Poleca się odszukiwanie gromadek z jajkami, zeskrobywanie i palenie ich; można też stosować pędzlowanie i smarowanie gromadek jajek na-

ta, karbolineum, lizolem, karbolem i dziegciem z naftą. Spryskiwanie na wiosnę drzew zielenią paryską powoduje zatrucie gąsienic.

6. Przedzimek owocowiec.

czyli pędzik przedzimek, cheimatobia brunatna L. lata w jesienne wieczory. Samiec ma doskonałe skrzydła żółtawo-szarawe z brunatnymi prążkami. Siąg skrzydeł dochodzi do 28 cm. Samiczki przedzimek są żółtawo czarne i mają niedoskonałe skrzydła, ciemno-żółtawe i nie są w stanie latać. Jesienią składa samiczka na gałązkach w szczelinach, w pobliżu pączków szarawo-żółte małe jajeczka w rozpiętych grupkach. Na wiosnę wylęgają się jasno-zielone gąsienice, zjadają młode liście a szczególnie pączki kwiatów wszystkich drzew owocowych. W czerwcu gąsienice są wyrosnięte, spuszcza się na nitce do ziemi gdzie się zagrzebują i przemieniają w poczwarki o długości 10 mm. Pod jesień wylęgają się motyle, wygrzebuje się z pod ziemi po i zapłodnieniu składają samiczki jajeczka,

Walkę z tym szkodnikiem prowadzi się zimową porą, w dni ciepłe i pogodne, przez spryskiwanie całego drzewa wraz z pnem i koroną mlekiem wapiennym, świeżo przygotowanym z co tylko zraszanego wapna, w stosunku 3-5 kg. wapna niegaszonego na 100 l. wody. Można też zraszać drzewa 8-10 % roztworem karbolineum. Na wiosnę, gdy się wylęgają gąsienice, stosuje się zraszanie drzew zielenią paryską, odwarem tytoniu, emulsją naftową. Jesienią od początku października zakłada się na pniach drzew owocowych, w wysokości 1 m. nad ziemią, w każdym razie pod koroną, 20 cent. szerokie paski z pergaminowego papieru, na który się nasmarowuje lep. Samiczki nie mogąc latać, wchodzi po pniu w górę i łapią się na lep. Lep trzeba aż do grudnia odświeżać, jeśli zaschnie. Pierścienie chwytne muszą być ściśle przywiązane do pnia, aby samiczki szczelinami pod lepem nie przedostały się do korony, drzew, gdzieby swe jajka złożyć mogły.

7. Prządka pierścienica

czyli Barwiatka pierścieniówka, Malacosoma neustria, czyli gastropacha neustria L. jest motylem latającym w lipcu. Kolor skrzydeł brunatnawy z ciemniejszą poprzeczną pręgą szeroką. Samica składa jajeczka ciemno szare, lśniące, w ilości do 400 szt. w formie pierścienia naokoło cienkich gałązek drzew owocowych. Jajeczka są silnie ze sobą posklejane i mocno przylegają do gałązki. Na wiosnę wylęgają się małe liszeczki objadające liść i kwiat drzew owocowych. Gąsienica dorasta do 5 cent. długości, ma głowę niebieskawo szarą, ciało trochę owłosione, z białą pręgą wzdłuż grzbietu i z brunatnymi, niebieskimi i szaro-brunatnymi pręgami z prawej i lewej strony grzbietu. Gąsienice żyją z początku gromadnie a szczególnie podczas chłodu i soty, trzymają się w płaskich namiotach i oprzędach na dolnej stronie grubszej gałęzi w miejscach ich rozwidleń. O ile drzewo nie daje im dostatecznego wyżywienia wędrują na inne drzewo. Dorosłe liszki przepoczwarczają się wśród liści w oprzędach biało-żółtawych, a po 2 lub 3 tygodniach wychodzi gotowy motyl.

Pierścienice tępiamy przez obcinanie, zbieranie i palenie pierścieni jajowych. Na wiosnę stosujemy opalanie całych gniazd pochodniami, miażdżenie zebranych w namiotach gąsienic, spryskiwanie drzew na wiosnę zielenią paryską. Zimową porą można stosować zraszanie drzew owocowych 10 % roztworem karbolineum drzewnym.

8. Mól tasik czyli mól namiotnik jabłkowy, [Hypomometa malinella Zell., żeruje jako gąsienica na jabłoniach. Motyl lata w czerwcu i lipcu. Ma on

przednie skrzydelka białe, czarno nakrapiane, tylne żółtawo szare. Siąg skrzydełek dochodzi do 2 cm. Samiczki składają jajeczka w czerwcu i lipcu na gałązkach jabłoni w podłużnych gromadkach. Po miesiącu wylęgają się małe gąsienice, które wcale nie podpadają bo są małe, ale wyrządzają szkody. Na wiosnę gąsienice tworzą wspólne większe oprzędy, z których na żer wychodzą. W oprzędach tych przepoczwarczają się dorosłe gąsienice gromadnie, przyczem jednakże każda gąsienica tworzy sobie oddzielny biały oprzędzik. Po 2 tygodniach wylęga się gotowy motyl. Z namiotnikami walczymy za pomocą spryskiwania drzew zielenią paryską i przez obcinanie, zbieranie i palenie oprzędów, w których jeszcze się znajdują gąsienice.

9. Kwieciak jabłkowiec

czyli słonik jabłkowy, Anthonomus pomorum L. jest małym brunatnawym chrząszczykiem o wielkości 5 mm. Na skrzydełkach twardych jest szarawa opaska. Z wiosną, gdy już są pączki na drzewach jabłoni, samiczka tego chrząszczyka, po przezimowaniu w szczelinach kory itp. ryjkiem swoim wywierca w pączkach kwiatu dziureczkę i składa w nią jajeczko, z którego szybko się wylęga liszeczka, wyjadając pylniki i słupki kwiatów, wskutek tego płatki korony już się nie rozchylają, lecz przybierają kolor brunatny. Kwiaty zamknięte wyglądają jak popalone. Z liszeczki, w środku kwiatu się znajdującej, tworzy się później poczwarka, a z tej pod koniec maja lub w początku czerwca wydostaje się chrząszczyk żywiący się liśćmi jabłoni.

Kwieciaka zwalczamy przez otrząsanie chrząszczyków, z wiosną gdy opuszczają swe kryjówki. Pod drzewami rozkładamy płachtę strząsamy na nią z rana, jeszcze odrętwiałe chrząszczyki, zbieramy je i palimy. Zbieranie i palenie porażonych pączków wraz z poczwarkami chrząszczyka, może się przyczynić do zmniejszenia plagi. Trzeba też oskrobywać pnie i grubsze konary drzew owocowych ze starej łuszczonej kory, mechów i porostów, gdyż pod nimi zimują chrząszczyki. Ten sam cel osiągamy przez bielenie pni i spryskiwanie koron z wiosną, (nim drzewa wypuszczą) świeżo przygotowanym mlekiem wapiennym. (3 kg. niegaszonego wapna na 100 l. wody) W czerwcu, gdy młode chrząszczyki wychodzą z porażonych kwiatów, stosuje się znowu otrząsanie ich na płachtę.

Przypisy na przyrządzanie płynów owadobójczych.

1. Zieleni paryska:

Bierzemy 200 gr. zieleni paryskiej i rozrabiamy z wodą w ten sposób aby się wytworzyła rzadka papka czyli ciasto. Następnie rozrabiamy oddzielnie 400 gr. wapna niegaszonego. Gdy wapno zostanie rozrobione, (zgaszone) dolewamy 30 litrów wody i otrzymujemy w ten sposób mleko wapienne. Mleko wapienne wlewamy do beczki, a do mleka papkę z zieleni. Do takiej mieszaniny wlewamy 200 l. wody i otrzymujemy wtedy t. zw. „słaby roztwór zieleni” (1 gr. zieleni i 2 gr. wapna na 1 litr wody.) Dolewając 160 do 180 litrów wody, otrzymujemy roztwór stężony.

2. Emulsja karbolowo - mydlana:

Rozpuszczamy w 10 l. wody 2 kg. szarego mydła, a później powoli dolewamy 5 l. kwasu karbolowego nie czyszczonego ustawicznie mieszając płyn.

3. Emulsja naftowo - mydlana:

W jednym litrze wody rozpuszczamy 125 gr. szarego mydła. Po rozpuszczeniu mydła dolewamy 2 litry nafty. Wszystko to rozcieńczamy 100 l. wody.

4. Odwar kwasji:

1/2 kg. trocin drzewa kwasjowego należy gotować przez kilka godzin w kilku litrach wody. Po upły-

wie doby płyn zlewamy, dopełniamy do 100 litr. i używamy do zraszania roślin. Dla zwiększenia działania odwaru można do niego dodać szarego mydła, (1 kg. na 100 litrów płynu.)

5. Mleko wapienne:

Na 100 litrów wody bierzemy 3 kg. niegaszonego wapna. Takim płynem opryskujemy na wiosnę pnie i korony drzew.

6. Pierścienie lepowe:

Owijamy pień drzewa pasem papierowym szerokości 15-18 cm. Pas ten obwiązujemy przy obu brzegach drutem lub sznurkiem. Po przywiązaniu papieru nabieramy drewnianą łopatą lepu i rozsmarowujemy go równomiernie na całym pasie papieru. Warstwa lepu powinna być około 3 mm. gruba. Dolny brzeg pasa oblepiamy gliną, a to w tym celu, aby uniemożliwić szkodnikowi przesunięcie się pod papierem. Przyrządzając lep sposobem domowym, bierzemy 1 kg oleju lnianego i gotujemy go na wolnym ogniu. Do gotującego się oleju wrzucamy kawałkami smołę szewską. Na 1 kg. oleju bierzemy 1 kg. smoły.

7. Emulja mydlano-kreolinowa:

Jeden litr kreoliny rozpuszczamy w 5 litrach kąpiącej wody i mieszamy aż do zupełnego połączenia się. Jeden kilogram szarego mydła rozpuszczamy dokładnie w 5 litrach gorącej wody. Oba płyny mieszamy ze sobą bardzo dokładnie i dolewamy 10 litrów wody letniej. Płyn po ostygnięciu używamy do spryskiwania drzew bezlistnych przeciwko mszycy krwistej. Przed użyciem emulsję mydlano kreolinową trzeba dobrze zamieszać.

8. Ciecz bordoska:

Jeden kilogram siarczanu miedzi, w woreczku rzadkim zanurzamy w 5 litrach wody w naczyniu glinianem, aż do zupełnego rozpuszczenia się siarczanu miedzi. 1 kg. wapna palonego rozpuszczamy w 5 l. wd. Oba płyny dobrze rozpuszczone zlewamy w trzecie duże naczynie drewniane i mieszamy dobrze. Następnie dolewamy 80 l. wody.

Płynem takim można zraszać przeciwko różnym grzybkom. Przeciwko mszycy krwistej używa się 2% cieczy. (2 kg. siarczanu miedzi na 100 l. wody i 2 kg. wapna), z dodatkiem 5 kg. spirytusu denaturowanego i 5 kg. nafty. Płyny muszą być ze sobą doskonale zmieszane za pomocą miotłki. — Środek ten stosuje się u drzew będących w stanie spoczynku zimowego.

W walce ze szkodnikami ze świata owadów, człowiek ma sojuszników w pożytecznym ptactwie, które zaleca się otoczyć opieką i ochroną wszystkim właścicielom ogrodów. Umożliwiając ptactwu lęzenie się w sztucznych gniazdach (Dziuplach) domkach zawieszonych na drzewach owocowych, ściągamy ptactwo do sadów i powiększamy zastępy naszych sojuszników - łepicieli szkodliwych owadów.

UWAGA: Sztuczne gniazda są do nabycia, w szkółkach drzew owocowych Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Janówcu pod Żninem.

Aparaty do spryskiwania są do nabycia w szkółkach nasion, składach maszyn i w niektórych drogeriach w Poznaniu i na prowincji.

WIELKOPOLSKA IZBA ROLNICZA.

W związku z powyższem podaję do wiadomości, że celem ułatwienia skutecznego zwalczania szkodliwych owadów drzew owocowych według rozporządzenia policyjnego z dnia 21. II. 27 r. ogłoszonego w Orzędniku Urzędowym nr. 22 z dnia 4. VI. 27 r. poz. 189 urządził tutejszy Wydział Powiatowy stację spryskiwaczy zwalczania szkodników, która na piśmie zgłoszenie się właściciela sadu wysyła sadownika wyposażonego w odpowiednie środki i aparaty do zwalczania szkodników. Sadownik pobiera za spryskiwanie drzew od właściciela sadu dziennie 6, - zł, zwrot kosztów podróży, całkowite wolne utrzymanie oraz zwrot kosztów za zużyte chemikalia.

Zgłoszenia należy wnosić do Wydziału Powiatowego z podaniem wielkości sadu, przypuszczalnej ilości drzew opianowanych przez szkodników oraz o ile możliwe rodzaju szkodników. —

R a w i c z, dnia 7 października 1927 r.

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO

(—) Chmielowski

Starosta

L. dz. 7284/27 WP.

373. Choroba zakaźna „Czerwonka“.

U Józefy Miłos w Potrzebowie wygasła choroba zakaźna „czerwonka“.

Przepisaną dezynfekcję uskutecznilo.

R a w i c z, dnia 5 października 1927 r.

(—) Kwiatkowski

KOMISARZ OBWODOWY.

L. dz. 4906/27.

374. Składki członków Spółki „Górnej Orli“.

Na zasadzie § 28 statutu spółki podaję do wiadomości publicznej że listy składek członków spółki regulacji i obwołowania „Górnej Orli“ w Dubinie obliczone zgodnie z uchwałą Wydziału Spółki z dnia 27. IX. br. są wyłożone w czasie od 16-go do 30 października 27 r. u pp. sołtysów w odnośnych gminach i obszarach dworskich do wglądu osób zainteresowanych.

Termin płatności I raty składki wyznaczam na dzień 1 listopada 27 r. Termin płatności II. raty składki wyznaczam na dzień 1 grudnia 1927 r.

Składki należy wpłacać w wyznaczonych terminach na ręce pp. Sołtysów.

Składki niewpłacone w wyznaczonym terminie zostaną ściągane przymusowo zgodnie z przepisami § 17 statutu spółki oraz art. 156 ustawy wodnej wraz z 2% odsetek za zwłokę w stosunku miesięcznym.

Wnioski o sprostowanie wymierzonych składek i ewtl. sprzeciwy można zgłaszać w ciągu czterech tygodni od dnia ogłoszenia do Zarządu spółki na ręce niżej podpisanego.

Równocześnie zaznaczam, że ewtl. odwołanie nie wstrzymuje terminu płatności składki.

P a k o s ł a w i e c, dnia 11 października 1927 r.

PRZEWODNICZĄCY

wz. (—) Ign. Maćkowiak

375. Wolne miejsca w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i Ekspozyturach.

PUPP. Poznań: 1. szlifierz, 1 czapnik, 1 ślusarz, który autogenicznie spawa, 4 ćwiekierów, 1 fryzjer, 10 kamieniarzy do tłaczenia kamieni.

PUPP. Bydgoszcz: 3 służące na wieś, 3 parobków do gosp., 2 młynarzy, 1 cholewkarz, 1 przykrawacz, 5 kotlarzy w żel., 2 kotlarzy w miedzi.

PUPP. Ostrów: 3 parobków samot., 5 chłopaków do bydła, 5 sług. dom. na wieś.

Ekspoz. Gniezno: 16 parobków, 26 sług żeńskich, pojed. na wieś, 70 ludzi do wybierania kartofli na majątki 3 tokarzy w żelazie.

Ekspoz. Inowrocław: 70 robotników leśnych z własnymi narzędziami, 1 galwanizator do objęcia samodzielnie oddziału poniklowania części metal. w warsztatach mechanicznych, piśmie złożeń z odpisami świadectw przysyłać do tutejszej Ekspozytury.

Ekspoz. Chodzież: 1 pomoc. stolarski, 13 parobków, 6 stąg do gospodarstwa wiejskiego, 30—50 kobiet do wykopów.

Ekspoz. Nowy-Tomyśl: 2 parobków, 1 służąca, 600 pracowników do kultur leśnych do Sierakowa. Warunki jak podano w Wojewódzkim clearingu pracy Nr. 21.

Ekspoz. Leszno: 1 elektrotechnik, 1 ślusarz budow., 1 szofer młodszy, 1 pomoc. malarski, 4 stolarzy z własnymi narzędziami, 1 pomoc. bednarski, 1 cukiernik, 2 młynarzy na wiatraki (młodszych), 1 ogrodnik znający się na pszczelnictwie, 2 prasołaczki, 2 bafetowe, 30 robotników do kopania buraków, 39 służących do gospodarzy, 26 parobków do gospodarzy.

Ekspoz. Kępno: 40 drenarzy.

Wolne miejsca na terminatorów;

PUPP. Poznań: 2 uczeni kapięckich.

Ekspoz. Leszno: 2 uczeni kowalskich. 1 szwajcarski, 1 kapięcki.

W sprawie powyższych miejsc należy się zwracać wprost do odnośnych PUPP.

376. Godziny urzędowania na przejściu granicznym Bonowo-Paradawie.

W porozumieniu z p. Landratem w Militsch ustalam czas urzędowania na przejściu granicznym Bonowo-Paradawie w czasie zimowym do dnia 31 marca 1928 r. codziennie od godz. 8—12 i od godz. 14—17. R a w i c z, dnia 7 października 1927 r.

STAROSTA

(—) Chmielowski

Ldz. 15919/27.

377. Obwieszczenie.

Na podstawie art. 85 i 86 Ustawy o powsz. obow. sł. wojsk. z dnia 23. maja 1924 r. zostaną przeprowadzone w roku 1927 Raporty i Zebrania Kontrolne

A. Raportom Kontrolnym podlegają:

1. Oficerowie rezerwy i pospolitego ruszenia oraz byli urzędnicy wojskowi, zwolnieni z czynnej służby wojskowej w W. P. urodzeni w roku 1877,

jak również i ci z roczników 1891, 1890, 1889, 1888, 1887, 1886, 1885, 1882, 1881, 1876 i 1875, którzy w latach ubiegłych nie zgłosili się do raportu kontrolnego.

2. Oficerowie rezerwy i pospolitego ruszenia z roczników 1902, 1901, 1900, 1899, 1898, 1897, 1896, 1895, 1894, 1893 i 1892, którzy w roku 1927, względnie w latach ubiegłych nie odbyli żadnego. ustawowego ćwiczenia wojskowego.

Oficerowie rezerwy i pospolitego ruszenia (byli urzędnicy wojskowi), obowiązani w myśl powyższego do raportu kontrolnego, zameldują się w dniu 4 listopada o godzinie 9-ej rano w Powiatowych Komendach Uzup. właściwych dla ich stałego miejsca zamieszkania

W myśl § 609 rozp. wykon. do Ustawy o powsz. obow. sł. wojsk. oficerowie rezerwy i pospolitego ruszenia obowiązani są stawiać się w mundurze wojskowym (strój służbowy). Ze względu jednak na trudne warunki ekonomiczne zezwalam tym oficerom, którzy istotnie nie posiadają mundurów wojskowych, na zgłoszenie się w roku bieżącym do raportu w ubraniach cywilnych, bez broni i wymaganego oporządzenia (lorwetka polowa, torba oficerska).

Oficerowie, którzy nominację oficerską otrzymali, będąc w rezerwie lub pospolitem ruszeniu, i nie odbywali jeszcze ćwiczeń w rezerwie oraz nieotrzymali w Wojsku Polskiem ryczałtu na umundurowanie, nie są obowiązani do zgłoszenia się w umundurowaniu.

Wszyscy oficerowie winni zabrać ze sobą książeczki stanu służby oficerskiej i karty przydziału mob. B. Zebraniom Kontrolnym podlegają:

1. Szeregowi (włącznie chorażych) rezerwy (kategorji A) i pospolitego ruszenia z bronią (kategorji C — dawniej C 1) roczników: 1901, 1899 i 1887, oraz

2. Ci z roczników: 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897 i 1898, którzy w roku 1925 i 1926 byli obowiązani do zebrań kontrolnych, lecz z jakichkolwiek powodów obowiązku tego nie spełnili.

Szeregowi rezerwy i pospolitego ruszenia, obowiązani w myśl powyższego do zebrań kontrolnych zgłoszą się:

Miejscowość w której odbywać się będą zebrania kontrolne.	Lokal (miejsce) w którym urzędować będzie Komisja kontrolna	Data urzędowania komisji kontrolnej.	dzień i godz.	Stawia się do zebrań kontrolnych rezerwiści (Kat. „A”) i zaliczeni do pospolitego ruszenia z bronią (Kat. „C” lub „C” 1) z miasta wzgl. gmin i obszarów dworskich.
Jutrosin	Strzelnica	9. XI. 1927	środa 8-ma	Jutrosin miasto, Bartoszewice gm. i dw., Białkał gm., Dłoń gm. i dw., Domaradzice gm. i dw., Dubin gm., Zaborowo gm., Wielki-bór dw., Dubinek gm. i dw., Golejewo gm., Golejewko, dw., Górczki Wielkie gm., Górczki Żabie gm., Góry gm., Jezioro gm., Nadstawem gm, Osiek gm. i dw., Ostoje gm., Zaorle gm., Zmysłowo gm., Szymonki gm., Pakosław gm., Pakosławiec gm., Pawłowo gm., Piaski dw., Piskornia gm., Płaczkowo gm. i dw., Rogożewo gm. i dw., Sielec Nowy gm., Sielec St. dw., Śląskowiec gm., Śląskowo gm., Sowcy gm., Szkaradowo gm. i dw., Grabkowo gm., Janowo gm., Pomocno gm.
Rawicz	Hotel p. Rejka	10. XI. 1927	czwartek 8 ma	Rawicz miasto.
„	„	11. XI. 1927	piątek 8-ma	Miejska Górka miasto, Sarnowa miasto, Gostkowo gm. i dw., Hallerowo gm., Karolinki gm., Konary gm., Ostrobudki gm. i dw., Rozstępniewo gm. i dw., Rzyckowo gm. i dw., Sobiałkowo gm. i dw., Woszczkowo gm., Zmysłowo dw., Górka Mała dw., Sarnowa dw., Dąbrówka dw., Dębno Polskie gm., Izbice gm., Kąty gm., Kowaliki dw., Kubeczki gm., Łaszczyn gm. i dw., Łąka gm., Masłowo gm., Niedźwiadki gm., Pakówko gm., Sierakowo gm.

Miejscowość w której odbywać się będą zebrania kontrolne	Lokal (miejscę) w którym urzędować będzie Komisja kontrolna	Data urzędowania komisji kontrolnej	dzień i godz.	Stawia się do zebrań kontrolnych Rezerwiści (Kat. „A”) i zaliczeni do pospolitego ruszenia z bronią (Kat. „C” lub „C-1”) z miasta wzgl. gmin i obszarów dworskich.
Rawicz	Hotel p. Rejka	12. XI. 1927	sobota 8-ma	Sikorzyn gm., Słupia kapitulna, Stwolno gm i dw., Sworowo gm. i dw., Ugoda gm. Chojno gm. i dw., Gać dw., Gierlachowo gm. i dw., Golina W. gm. i dw., Szymanowo gm., Golinka gm. i dw., Kawcze gm. i dw., Konarzewo gm. i dw. Niemarzyn gm. i dw., Podborowo gm. i dw., Roszkowo gm., Roszkówko dw., Sarnówka gm. Sowiny gm. i dw., Zawady gm., Zielonawieś gm., Żołędnica gm. i dw., Żylice gm., Wydawy gm., Zakrzewo gm. i dw.
Bojanowo	Strzelnica	14. XI. 1927	poniedziałek 8-ma	Bojanowo miasto, Gołaszyn gm. i dw., Gościejewice gm. i dw., Potrzebowo dw., Szemsdrowo gm., Tarchalin gm. i dw., Trzebosz gm. i dw., Waszkowo gm. i dw., Wydartowo gm. Zawada gm. i dw.

Na zebrania kontrolne należy zabrać ze sobą książeczki wojskowe, karty „mob” oraz wszelkie inne posiadane dokumenty wojskowe.

C. Od obowiązku stawienia się do raportów względnie zebrań kontrolnych są zwolnieni z urzędu:

- a) posłowie do Sejmu i Senatu oraz Ministrowie i wiceministrowie (podsekretarze stanu),
- b) duchowni i kandydaci stanu duchownego,
- c) oficerowie i szeregowi powyżej wymienionych roczników i kategorii, którzy w roku bieżącym odbywali służbę czynną w wojsku stałym lub ćwiczenia wojskowe,
- d) oficerowie i szeregowi, którzy w roku bieżącym zgłosili się do służby w wojsku lub ćwiczeń wojskowych, jednak z powodu choroby lub celem przedstawienia komisji rewizyjnej z tej służby zostali zwolnieni,
- e) znajdujący się w więzieniu śledczym lub karnym oraz umieszczeni w karnych zakładach poprawczych,
- f) oficerowie i szeregowi rezerwy tudzież pospol. ruszenia, którzy rzeczywiście wyjechali zagranicę zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Szeregowi rezerwy i pospolitego ruszenia z bronią, którzy zamieszkują na terenie wolnego miasta Gdańska, odbywają zebrania kontrolne w Tczewie na podstawie kart powołania, przesłanych im przez P. K. U. Starogard za pośrednictwem Komisarza Generalnego w Gdańsku.

Oficerowie rezerwy i pospolitego ruszenia oraz b. urzędnicy wojskowi, zwolnieni z czynnej służby w W. P. przebywający na terenie wolnego miasta Gdańska, zgłaszają się do raportów kontrolnych w P. K. U. Starogard na podstawie kart powołania, przesłanych im za pośrednictwem Komisarza Generalnego w Gdańsku.

Powołani do raportów kontrolnych względnie na zebrania kontrolne nie mogą rościć żadnych pretensyj do Skarbu Państwa tytułem odszkodowania, bądź to z powodu zaniechania pracy, bądź też poniesienia pewnego uszczerbku w zarobku dziennym, skutkiem stawienia się do raportów wzgl. zebrań kontrolnych.

Podlegający na mocy niniejszego obwieszczenia raportom względnie zebraniom kontrolnym, którzy nie stawiają się bez uzasadnionego usprawiedliwienia do kontroli, zostaną ukarani dyscyplinarnie (ewentl. w drodze postępowania sądowo-karnego), zgodnie z postanowieniem ustępu 2. art. 115. ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

DOWÓDCA OKRĘGU KORPUSU Nr. VII.

w. z. (—) Taczak

generał brygady

P o z n a ń, dnia 15. września 1927 r.